

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio Practica ...

De Conversatione Apostolica A Curatoribus Animarum piè & fructosè
instituenda - Complectens vatos & solidos modos juvandi & consolandi
diversorum Statuum Personas afflictas, præcipuè ægras & captivas

Lohner, Tobias

Dilingae, 1677

§. 15. Quid post mortem Infirmis facere debeat Operarius.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48248](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48248)

æger ad se redierit. Si neque spes sit rationis ab eo recuperanda, poterit illum absolvere sub conditione juxta sententiam probabilem, quæ docet, Christianos, qui prius bonæ vitæ fuisse comperti sunt, posse in agone absolvi, etiamsi nullum signum dederint, nisi tamen aliquo speciali præcepto praxis hujus sententiæ ipsi interdicta esset.

IV. Si jam confessus fuisset, qui sic dispositus invenitur, nec tamen sumplisset Sacramentum, petatur ab eo (si usum rationis sufficientem habet) an adhuc alicujus rei conscientia angatur: tum SS. Eucharistia ei conferatur, quæ ei dari potest, etiamsi non esset compos mentis, si absit periculum irreverentiæ, imò extrema etiam Unctio ei conferri potest, si prius eam vel in specie, vel in genere petierit.

V. Si nullum prorsus indicium rationis appareat, confugiat Operarius ad orationem, simulque etiam domesticos ad eandem pro ægro faciendam, uti & alia opera bona pro ipso offerenda hortetur.

§. XV.

Quid post mortem Infirmi facere debeat Operarius.

I. Postquam obierit Infirmus, mox in genua procidat Operarius, & sequentes ex Rituali Romano preces persolvat, & adstantes, ut itidem pro eo orent, hortetur.

Subvenite Sancti DEI, occurrite Angeli Domini, Suscipientes animam ejus, offerentes eam in conspectu Altissimi. *Ps.* Suscipiat te Christus qui vocavit te, & in sinum Abrahamæ Angeli deducant te. *R.* Suscipientes animam ejus, offerentes eam in conspectu Altissimi. *Ps.* Requiem æternam dona ei Domine, & lux perpetua luceat ei. Offerentes eam in conspectu Altissimi. *Kyrie eleison. Christe eleison. Kyrie eleison. Pater noster. Ps.* Et ne nos inducas in tentationem. *R.* Sed libera nos à malo. *Ps.* Requiem æternam dona ei Domine. *R.* Et lux perpetua luceat ei. *Ps.* A porta inferi. *R.* Erue Domine

animam ejus. *Ps.* Requiescat in pace. *R.* Amen,
Ps. Domine exaudi orationem meam. *R.* Et clamor
 meus ad te veniat. *Ps.* Dominus vobiscum.
R. Et cum spiritu tuo,

Oremus.

Tibi Domine commendamus animam famuli tui
 N. ut defunctus sæculo tibi vivat, & quæ per fra-
 gilitatem humanæ conversationis peccata commisit,
 tu venia misericordissimæ pietatis absterge. Per
 Christum Dominum nostrum. Amen.

II. Si domestici magnū ex morte amici mœrorē concipiant,
 soletur eos argumentis, quæ suprâ allata sunt, maximè verò
 ostendat, quam multa indicia æger amicus reliquerit, ob quæ
 meritò sperari possit, cum esse Sanctorum numero adscri-
 ptum. Præterea verò etiam ostendat, quàm parùm profuit
 lamenta, imò quantum nocent defuncto; quem in fine
 proderit narrare historiam de matre, quæ, cum filium suum
 mortuum sine cessatione deploraret, vidit juvenes aliquot
 cum ingenti gaudio ad cœlum tendentes, sed filium suum
 lento gradu subsequi, qui causam tarditatis roganti matri
 ostendit in toga magnum pondus aquarum, dixitque, has esse
 lacrymas matris, à quibus in itinere suo impediretur; ageret
 proin, & in Missa potiùs lacrymas funderet, aliâ que pia exer-
 citia pro eo offerret; hæc enim meliùs sibi, quàm lacrymas,
 profutura.

III. Occasionem sumat astantibus revocandi in memo-
 riam, vitæ brevitatem, vanitatem mundi, felicitatem bene-
 morientium. Hortetur, ut ea media sedulò adhibeant, qui-
 bus beata mors obtinetur, qualia sunt frequens usus Sacra-
 mentorum, contritionis, memoria mortis, temporis cura di-
 ligens. Suadeat etiam, ut ita vitam instituunt, sicut in mor-
 te eam optarent instituisse.

IV. Ipse quoque Sacerdos memor sit defuncti, & præter
 preces S. Ecclesiæ, quas statim post mortem dicere convenit,
 alias pro eo orationes offerat, maximè autem in SS. Missæ Sa-
 crificio illius memor sit. Tandem ubi digressus fuerit, exa-
 minet se, quomodo in hoc munere se gesserit, & ipse quo-
 que

que se exciter ad religiosè vivendum, ut mortem vitæ simili-
lem consequi mereatur.

§. XVI.

Quomodo peste grassante Operarius
gerere se debeat.

Noverit obligatum se esse ex justitia, manere apud
suos Parochianos, nisi alium sibi substituatur; imò
etiam teneri, loca infecta adire ad Sacramenta administranda
in casibus, in quibus periculum animæ incurrunt Paro-
chiani curæ illius commissi, quales casus ferè sunt sequentes.
Primus, si infans natus esset, qui neminem haberet, à quo ba-
ptizari posset; si enim alius (etiam Laicus tantum) adesset,
non deberet se Sacerdos cum damno totius Communitatis in-
certum periculum conijcere, sed plurimum auxilio reservare.
Secundus est, si peste infectus ita rudis sit, ut meritò dubitari
possit, num contritionem de peccatis perfectam elicitorus sit,
tum enim tenetur ad confessionem ægri audiendam, nisi pro-
babile sit, illum (sive quia paulò antè, seu ante paucos dies
confessus est, sive quia aliàs timoratæ conscientia fuit) nulli
peccato mortali obnoxium esse. Potest tamen in tali casu, si
vel plures essent in eodem cubiculo, ut commodè unus sine al-
tero audiri non posset, vel certè periculum contagionis im-
mineret, ægrum absolvere, si unicum peccatum vel mortale,
vel veniale expressisset. Tertius est, si æger facultate lo-
quendi destitutus, & de quo dubium esse posset, num in statu
gratiæ sit, confiteri non posset, sed communicare tamen, tum
enim tenetur Sacerdos ei SS. Evcharistiam porrigere, tanquam
probabile medium gratiæ in tali casu obtinendæ, in qua ad-
ministratio non potest SS. Evcharistiam in mensa ponere,
ut ipse æger eam assumat, vel in orbe, aut patina illam offerre;
sed ordinario modo porrigere debet. Quartus est, si æger ra-
tione destitutus, & neque confessus, neque SS. Evcharistiã re-
fectus, probabiliter tamen in statu gratiæ esse crederetur, tum
enim juxta Tannerum, Filliutum, Granadum, Dianam, Præ-
positum teneretur etiam cum vitæ periculo Sacramentum
hoc illi administrare (licet Hurtado apud Dianam contrarium
sentiat) nisi ex morte sua certum & grave periculum toti
Communitati immineret, tunc enim privatim hujus ægri